

niedziela

głos z Torunia

NR 37 (925) • J • ROK LV • 9 IX 2012 • TORUŃ

W NUMERZE:

Maryjo, wspomóż nas! – echo ze Wzgórza bł. Matki Marii, pasterki

Boże, pobłogosław chleb nasz powszedni – diecezjalne dożynki w Golubiu-Dobrzyniu

MARYJO, JESTEŚ WŚRÓD SWOICH

BEATA PIECZYKURA

W niedzielę 26 sierpnia, w uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej, w 20. roku istnienia diecezji toruńskiej, rozpoczęła się peregrynacja kopii Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w Kościele toruńskim. Tego dnia o godz. 17| trzyminutowe bicie dzwonów we wszystkich kościołach w diecezji oznajmiło przybycie Czarnej Madonny, którą powitał bp Andrzej Suski. Koncelebrowanej Mszy św. na rozpoczęcie nawiedzenia przewodniczył abp Sławoj Leszek Głódź, metropolita gdański, a homilię wygłosił bp Józef Szamocki. O jedności i pamięci modlitewnej zapewnił Benedykt XVI

czytaj na str. IV-V

WŁADYSŁAW KOŚCIUCH

O MARYJO, WSPOM

Dzień 12 września przypomina nam corocznie Imię Maryi, Matki Odkupiciela i naszej Matki. Możemy więc powiedzieć, że w domu Kościoła są to imieniny Matki. Wiemy, jak ważny jest ten dzień w każdej miłującej się rodzinie. Podobnie i w rodzinie dzieci Bożych, w Kościele Chrystusowym, trzeba sobie o tym przypomnieć i odpowiednio uczcić ten dzień.

Według strony www.brewiarz.katolik.pl: – Liturgiczne wspomnienie Imienia Maryi przypomina nam o przywilejach nadanych Najświętszej Maryi Pannie przez Boga i o wszystkich łaskach, jakie otrzymaliśmy, wzywając Jej Imienia. Zgodnie z przepisami prawa

**By Maryja osłaniała nas swoim
płaszczem w walce ze złem,
wypraszała potrzebne łaski
i wskazywała drogi wiodące do
Boga
Benedykt XVI**

możeszowego, w piętnaście dni po urodzeniu dziecka płci żeńskiej odbywał się obrzęd nadania mu imienia (Kpł 12, 5). Według podania rodzice Joachim i Anna wybrali dla swojej córki – za wyraźnym wskazaniem Bożym – imię Maryja.

Jego brzmienie i znaczenie zmieniło się w różnych czasach. Po raz pierwszy spotykamy je w Księdze Wyjścia. Nosiła to imię siostra Mojżesza. W czasach Jezusa było ono

bardzo popularne. Ewangelie i pisma apostołskie przytaczają oprócz Matki Chrystusa cztery Marie: Marię Kleofasową, Marię Magdalenę, Marię – matkę św. Marka Ewangelisty i Marię – siostrę Łazarza. Imię to wymawiano różnie: Mariam, Maria, Mariamme, Mariame itp. Posiada ono również kilkadziesiąt znaczeń. Najczęściej wspomina się znaczenia: pani, świetlista, olśniewająca, opromieniająca. Św. Hieronim odczytał Imię Maryi jako Stella Maris – Gwiazda Morza – bo jak światło latarni prowadzi nocą żeglarzy, tak Maryja prowadzi ludzi do portu zbawienia.

Ale najważniejsze, nowe znaczenie Imienia Maryi, pojawia się w pozdrowieniu Anioła: „Pełna łaski”. Archanioł Gabriel rozpoczyna swoją misję od nadania Maryi „imienia łaski” (Łk 1, 27-30). Jest ono nie tylko cechą, ale też imieniem, które otrzymała od Boga i wyraża Jego plany wobec Dziewicy z Nazaretu.

W ciągu wieków historii Kościoła powstały setki różnorodnych tytułów, wymienianych np. w Litanii Loretańskiej, za pomocą których wzywamy opieki i orędownictwa Maryi.

Obchód ku czci Imienia Maryi zapoczątkowany został w Hiszpanii w XVI wieku. Po zwycięstwie króla Jana III Sobieskiego nad Turkami w bitwie pod Wiedniem w 1683 r. papież Innocenty XI rozszerzył go na cały Kościół. Reformy kalendarza i przepisów liturgicznych ustaliły ostatecznie to wspomnienie na 12 września, kiedy to Martyrologium

Rzymskie wspomina wiktoryę wiedeńską. Obecnie zachowało się ono jedynie jako wspomnienie dowolne na terenie Polski.

Wielu świętych wyróżniało się szczególnym nabożeństwem do Imienia Maryi, wypowiadając je z największą radością i słodyczą serca, np. św. Piotr Chryzolog, św. Bernard, św. Antonin z Florencji, św. Hiacynta Marescotti, św. Franciszek z Pauli, św. Alfons Liguori.

Wielkim czcicielem Imienia Maryi był bł. Jan Paweł II. Widzimy znaki maryjne jego pontyfikatu. Maryja była w jego herbach biskupim i papieskim, zawołaniu: „Cały Twój”, ikonie jasnogórskiej w prywatnej kaplicy, czuwała w figurze fatimskiej przy łóżku chorego. Była obecna w aktach zawierzenia wypowiedzianych w każdej papieskiej pielgrzymce. Jej wspomnieniem kończył się każdy dokument pasterski bł. Jana Pawła II. Od „Totus Tuus” rozpoczyna się papieski testament. Od oddania się Maryi Papież zaczynał każdy swój dzień, poświęceniem się Jej znaczył każdą zapisywaną stronicę, zawierzał Jej każdą pielgrzymkę i każde spotkanie z człowiekiem. Wszystkim radził: „Idźcie do Maryi! Idźcie z Maryją!”. „W Twoim wstawiennictwie pokładamy całą naszą ufność, o łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo!” – modlił się Ojciec Święty. Maryja – to jego i nasza Matka, Przewodniczka i Opiekunka. Jego i nasze ocalenie, jego i nasza Brama Niebios.

Bł. Jan Paweł II mówił w Fatimie: „Staję przed Tobą, Maryjo,

aby ucałować Twe dłonie za to, że niezłomnie stałaś pod krzyżem Twojego Syna, który jest krzyżem całych dziejów człowieka – również w naszym stuleciu. Stoisz i trwasz, czuwając, nieustannie, troszcząc się o nas jak Matka i swym możliwym wstawiennictwem, podtrzymujesz płomień Chrystusowej światłości pośród ludów i narodów”. „Bądź pozdrowiona, Maryjo, Nowa Ewo; bądź naszą Przewodniczką na drogach świata; naucz nas żyć miłością Chrystusa i ją szerzyć, naucz nas trwać razem z Tobą przy niezliczonych krzyżach, na których Twój Syn nadal jest krzyżowany”. „Proszę Cię o pojednanie tych, którzy są w grzechu; o uzdrowienie tych, którzy cierpią i o podniesienie na duchu tych, którzy stracili nadzieję i radość. Tym, którzy walczą ze złączyeniem – ukaż światło Chrystusa, Twojego Syna” – prosił Maryję Papież Polak.

Bł. Matka Maria, wierna służebnica Dobrego Pasterza, od chrztu nosząca imię Maria, również całe swoje życie i trudne apostołstwo ukierunkowała ku Maryi, wzywając pomocy Przczystej Dziewicy i polecając Jej swoje wychowanki. W słowach Matki Karłowskiej znajdujemy przytoczone wyżej myśli bł. Jana Pawła II: „Jezus zostawił Maryję, aby apostołom i wiernym była Matką, aby upadłych dźwigała, strapionych pocieszała, chwiejących umacniała, wątpiących i trwożliwych upewniała i ubezpieczała i wszelkim sposobem prowadziła, nauczała, krzepiła. I stała się Maryja przewodniczką apostołów – prowadziła ich w modlitwie, a pracom ich błogosławiła, sama ubłogosławiona. I stała się Maryja męstwem męczenników, współmęczennicą z Chrystusem. Ona trwała i wytrwała pod krzyżem po to, aby nas nauczyć trwać i wytrwać do końca”.

Matka Maria z przekonaniem twierdziła: „Kto kocha Maryję, ten nie zginie i wytrwa w dobrym!”. Zachęcała: „Wszystkie twe sprawy każdego dnia ofiaruj Maryi, prosząc Ją, aby je przedstawiła swemu Jednorodzonemu Synowi

ÓŻ NAS!

i żeby – jeśli czegoś im brakuje do doskonałości – swoją przyczyną łaskawie uzupełnić raczyła”.

W ręcznie pisanym modlitewniku, z którego korzystała Błogosławiona, znajdujemy „Pięć Psalmów do Imienia Maryi”, które – jak wspominały siostry – często odmawiała. Oto niektóre słowa z tych psalmów, którymi żyła Matka Maria od młodości: „Gwiazdo morza w nawałnościach życia, spuść na nas promienie prawdy świętej. Ranna jutrzeńko łaski Boskiej, przemień smutek nasz w radość. Współuczestniczko naszego odkupienia, wejrzyj na sługi Twoje, aby w pokusach nie ginęli. Od wszelkiego niebezpieczeństwa strzeż życia dusz naszych. Maryjo, Służebnico Pana, ześlij nam poddanie się woli Boga” (1).

„A ja wzywać będę Imienia Twego i wysłuchasz mnie, Pani! W dobroci Twojej pocieszysz mnie, Maryjo. Z uciśnionym sercem często już Ciebie błagałam, a jako Matka zawsze mi wsparcia udzielałaś. Wytrwają wszyscy, których Ty bronisz” (2).

„Ratuj nas w potrzebie, przybądź nam ku pomocy Pani, wszak zdeptałaś głowę węży. Skruszonego serca i niewinni ludzie ufają Tobie, bo jesteś ich Orędowniczką i Przewodniczką. Kieruj nasze kroki na drodze Pańskiej. Podaj nam litościwie mocną prawicę Twoją; pospiesz z pomocą w godzinę śmierci naszej. Przez wszystkie dni życia naszego chcemy wołać do Ciebie; wspomnij, Maryjo, że jeszcze nikt daremnie Ciebie nie wzywał” (3).

„Imienia Twego słodycz, kochana Pani, napełnia mnie ufnością. W Twoje ręce oddaję ciało i duszę, całe życie moje i koniec mego żywota. Każda prośba Twoja, Maryjo, wysłuchana jest, bo znalazłaś łaskę w oczach Boskich” (4).

„Ave Maria, łaski pełna, przez którą zbawienie świata się stało. Wybrana między wszystkimi, chwalebna Panno, do Ciebie podnoszę duszę moją. Oczy Twoje widzą nędzę naszą, spuść na

nas promień łaskawej pociechy i wsparcia” (5).

Matka Maria odmawiała także Litanię do Imienia Maryi, modląc się z serca jej pięknymi wezwaniami, np. „Maryjo, której Imię zwiastuje grzesznikom Boże miłosierdzie – módl się za nami! (...) Dla Imienia Maryi, w każdym momencie życia naszego – ratuj nas, Panie! (...) Dla Imienia Maryi, od wszelkiego zła i przeciwności losu – zachowaj nas, Panie!”.

W koronkach, które Błogosławiona pozostawiła do wspólnego odmawiania siostram i podopiecznym, mamy takie wezwania, często przez Matkę powtarzane w różnych sytuacjach życiowych: „Maryjo, nadziejo nasza – ulituj się nad nami!”; „O Maryjo – wspomóż nas!”. Rozmiłowana w różańcowym pozdrowieniu „Zdrowaś Maryjo” Matka Karłowska w swoich rekolekcjach dla sióstr wkładała w usta Maryi takie zachęcające słowa: „Bądź więc napełniona ufnością, bo Ja wszystko mogę dla tych, którzy się do mnie pobożnie uciekają. Otrzymuję dla nich wielkie łaski i dary. Doznasz pomocy, jeżeli będziesz miała zaufanie do Mnie, uważając mnie za swoją Przewodniczkę”. Siostram daje polecenie: „Czujmy obecność Maryi w naszych sercach, a z pewnością nie pobłądzimy!”.

Dodamy tutaj słowa bł. Jana Pawła II: „Niech Maryja zawsze wam towarzyszy na waszej drodze!”.

Dziękujemy Opatrzności Bożej za dar bł. Jana Pawła II, maryjnych świętych Pańskich i bł. Marii Karłowskiej, którzy prowadzili i prowadzą nas ku Maryi, Gwieździe Zarannej naszego życia i módlmy się za Benedykta XVI, który także u progu swej posługi Piotrowej z ufnością wezwał pomocy Maryi i wciąż nas ku Niej prowadzi. Nam, Polakom, życzy: „By Maryja osłaniała nas swoim płaszczem w walce ze złem, wypraszała potrzebne łaski i wskazywała drogi wiodące do Boga”.

Oprac.

s. Gaudiosa Czesława Dobrka CSDP

NAWIEDZENIE

OBRAZU MATKI BOŻEJ JASNOGÓRSKIEJ

W DIECEZJI TORUŃSKIEJ

26 SIERPNIA 2012 – 15 WRZEŚNIA 2013

Maryjo, prowadź nas drogą wiary

KALENDARZ PEREGRYNACJI

9-10 września – Toruń-Podgórz, parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła

10-11 września – Stawki, parafia pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny

11-12 września – Rudak, parafia pw. Opatrzności Bożej

12-13 września – Toruń, parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny

13-14 września – Toruń, parafia pw. św. Jakuba

14-15 września – Toruń, parafia pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa

W poprzednim numerze „Głosu z Torunia” błędnie podaliśmy, że kontynuacja peregrynacji nastąpi w parafii pw. św. Mikołaja w Szynychu. Otóż nastąpi ona 4 maja 2013 r. w parafii pw. św. Mikołaja w Grudziądzu. Przepraszamy za pomyłkę.

Redakcja

WIEŚCI Z GRUDZIĄDZA

Uroczystości patriotyczne

W uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny do bazyliki kolegiackiej w Grudziądzu przybyli przedstawiciele władz miejskich z prezydentem Robertem Malinowskim i samorządowych, przedstawiciele wojska, policji, straży miejskiej, kombatanów oraz wielu wiernych, aby uczestniczyć w Mszy św. w intencji Ojczyzny. Eucharystii przewodniczył ks. inf. Tadeusz

Nowicki, a słowo Boże wygłosił ks. ppłk. Piotr Gibasiewicz. Kaznodzieja podkreślił znaczenie zwycięstwa w Bitwie Warszawskiej.

Po uroczystości w kościele przemaserowano na rynek, pod pomnik Żołnierza Polskiego. Tam przemówili komendant garnizonu oraz prezydent miasta. Podczas apelu poległych oddano salwę honorową i złożono kwiaty.

Zenon Zaremba

Zjazd kawalerzystów

W bazylice kolegiackiej pw. św. Mikołaja Biskupa w Grudziądzu 19 sierpnia zgromadzili się uczestnicy 24. Zjazdu Kawalerzystów. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył i słowo Boże wygłosił ks. inf. Tadeusz Nowicki. W homilii Ksiądz Infułat zaznaczył, że człowiek troszczy się o życie doczesne, a zapomina o najważniejszym pokarmie, który daje

życie wieczne. Nie można jednak zapominać, że jeżeli Bóg jest na pierwszym miejscu, to wszystkie inne wartości są na swoim miejscu. Kaznodzieja zaznaczył, że na sztandarach wypisane są słowa: Bóg – Honor – Ojczyzna; te wartości należy dziś pielęgnować w sercach młodych ludzi.

Dalsza część uroczystości odbyła się na rynku.

Zenon Zaremba

głos z Torunia

niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański (redaktor odpowiedzialny)
współpraca: ks. Paweł Borowski, Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń, tel. (56) 622-35-30 w. 39, fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska: Beata Pieczykura, tel. (34) 369-43-38

MARYJO, JESTEŚ WŚRÓD SWOICH

BEATA PIECZYKURA

Po peregrynacji w diecezji elbląskiej Matka Boża przybyła do Torunia

Biskup pomocniczy diecezji elbląskiej Józef Wysocki i biskup toruński Andrzej Suski w czasie rozpoczęcia peregrynacji w diecezji toruńskiej

Wśród licznie zgromadzonych wiernych byli m.in. kapłani diecezjalni i zakonnicy, siostry zakonne, osoby konsekrowane

Powitanie kopii Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej odbyło się na placu przy kościele Ojców Paulinów w Toruniu u zbiegu ulic Szosa Lubicka i Przy Skarpie.

Matka odwiedza dzieci

Uroczystość rozpoczęło czuwanie modlitewne, a potem była sprawowana koncelebrowana Msza św. pod przewodnictwem abp. Sławoja Leszka Głódzia, metropolity gdańskiego, homilię wygłosił bp Józef Szamocki. O swojej jedności z przeżywającymi święto i pamięci modlitewnej zapewnił Benedykt XVI, pisząc: – Peregrynacja wpisuje się w kult Matki Bożej w diecezji toruńskiej i jednocześnie otwiera nowe możliwości ożywienia i pogłębienia maryjnej pobożności, która, odwołując się do tajemnic życia Matki Bożej, pomaga odkrywać wspaniałość dzieła odkupienia dokonanego przez Jej Syna. Telegram podpisany przez sekretarza stanu kard. Tarcisio Bertone odczytał biskup pomocniczy diecezji toruńskiej. W imieniu diecezjan Cudowny Wizerunek powitał bp Andrzej Suski, mówiąc: – Maryjo, jesteś wśród swoich. Przypominał, że główną patronką decyzji jest Matka Boża Nieustającej Pomocy; czczona także w sanktuariach z koronowanymi obrazami w Toruniu, Nowym Mieście Lubawskim, Lubawie, Chełmnie, Rywałdzie, Grudziądzu, Wąbrzeźnie, Lisewie. Teraz przybyła bez korony i królewskiego płaszcza jako Matka do dzieci, jako Ta, która chce im służyć. Przybywa więc jako królowa służby w przededniu Roku Wiary, by prowadzić nas drogą wiary. – Dzięki wierze znamy sens, wartość, kierunek i cel naszego życia – podkreślił Biskup Andrzej. – Dzięki tej wierze staramy się być ludźmi sumienia. Wiara przemienia nasze życie, broni je przed złem moralnym. Budzi w sercu radość, nadzieję i umacnia w miłości. Musi to być jednak żywa wiara, prze-

kładająca się na życie codzienne. Wiara całkowicie polegająca na Bogu, okazująca posłuszeństwo Jego woli. Dlatego najważniejszą decyzją jest wybór: Z Bogiem czy bez Boga przez życie. Następnie w imieniu władz miasta Maryję w częstochowskim wizerunku powitał prezydent Torunia Michał Zaleski, władz regionu – marszałek województwa kujawsko-pomorskiego Piotr Całbecki, rodzin – dr hab. Waldemar Rozyński, prof. UMK wraz z rodziną.

Uczestnicy

W uroczystości wzięli udział m.in.: arcybiskupi, biskupi, przełożeni zakonnicy, kapłani diecezjalni i zakonnicy, siostry zakonne, osoby konsekrowane, autorzy tekstu i melodii hymnu peregrynacji, przedstawiciele władz państwowych z marszałkiem województwa kujawsko-pomorskiego, miasta z prezydentem i wiceprezydentem Torunia, powiatu, gmin, instytucji życia publicznego, Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, parlamentarzysty, a także reprezentanci wszystkich parafii w diecezji toruńskiej. Z licznie zgromadzonymi łączyli się słuchacze Radia Maryja i widzowie Telewizji Trwam.

Każdego dnia podczas Apelu Jasnogórskiego na Jasnej Górze jest zanoszona modlitwa w intencji dobrych owoców nawiedzenia w parafii, w której gości Maryja.

Warto też zauważyć toruński wątek peregrynacji, bowiem autorem kopii obrazu Matki Bożej Częstochowskiej (namalowanej w 1957 r.) jest prof. Leonard Torwirt (1912–67), artysta malarz, konserwator zabytków, ówczesny dziekan Wydziału Sztuk Pięknych UMK.

By mieli wiarę

W homilii bp Józef Szamocki wrócił myślą do składanych w 1956 r. Jasnogórskich Ślubów Narodu. Gdy obraz Matki Bożej był niesiony w procesji na wafach, licznie zebrani wierni wołali: „Matko, przyjdź

Koncelebrowanej Mszy św. na rozpoczęcie nawiedzenia przewodniczył abp Sławoj Leszek Głódź, metropolita gdański

do nas! Matko, bądź z nami!". To pragnienie spełnia się teraz w Kościele toruńskim, który dzięki obecności Czarnej Madonny przeżywa swoją Kanę Galilejską. Maryja jako pierwsza usłyszała słowa Boga i wypełniała je. Przychodzi więc do swojego ludu jako Matka i Nauczycielka, by uczyć go pokory, męstwa, miłości i wiary oraz zapraszać do zawierzenia Ojcu. Wiara bowiem może sięgać wieczności. W czasie nawiedzenia w parafiach diecezji będą prosić o żywą wiarę dla siebie i bliskich, miłość Boga i ludzi, ufność, mądrość Bożą, o dar słuchania z wiarą słów Pana, wierność codziennej modlitwie. – O głęboką wiarę dla wszystkich,

którzy tworzą klimat naszego miasta, naszych wsi, naszych osiedli, wspólnot parafialnych, by objawiała się świadectwem wiary w życiu wiernych, by stawali się światłem świata – prosił Biskup Józef.

Wiara czyni cuda

Przed rozesłaniem bp Andrzej Suski i bp Józef Szamocki wręczyli przedstawicielom poszczególnych parafii stągwie, do których podczas peregrynacji wierni będą mogli składać prośby, podziękowania i zawierzenia. Stągwie te nawiązują do godów w Kanie Galilejskiej i przypominają, że wiara czyni cuda. Zostały one podniesione na moment błogosławień-

stwa, którego wraz z abp. Głódziem udzielili wszyscy biskupi miastu i diecezji na czas nawiedzenia. A nawiedzenie w każdej parafii w diecezji toruńskiej rozpoczyna się w godzinach popołudniowych i trwa dobę. Stanowi ważne wydarzenie duchowe dla każdej wspólnoty. Stągwie, napełnione zapisem duchowych darów, wrócą do Torunia, do katedry Świętych Janów, w ostatnim dniu peregrynacji (15 września 2013 r., we wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Bolesnej) jako szczególne wotum, jako świadectwo spotkań z Matką Bożą, dobrych postanowień i łask. Jest to czas ufnej modlitwy przez wsta-
wiennictwo Maryi, by Jezus prze-

mienił serca swoją mocą, otwierał na nową rzeczywistość, promieniał wiarą. Stąd pragnieniem Księża Biskupów jest, by owocami nawiedzenia we wszystkich wspólnotach parafialnych były przemiana życia oraz wyproszenie nowych powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych.

Spojrzenie w oczy Matki i Syna

Niech obraz Matki i Syna będzie jak lustro, w którym można zobaczyć własne życie, odkryć, że jesteśmy umiłowanymi dziećmi Boga, i przestać się lękać Chrystusa oraz uczynić wszystko, co On powie, usłyszeć, jak bije nasze serce w sercu Maryi. – A Jej wzrok – jak powiedział bp Szamocki – dotyka każdego z nas. Prowokuje, dotyka naszych spraw i zachęca do spojrzenia na Jezusa, by pójść za Nim drogami Ewangelii, by wraz z Nim wzrastała nasza wiara. Ona nas zapewnia, że skoro w Jej życiu spełniły się słowa powiedziane od Pana, to na pewno spełnią się i w naszym. Jakże to słowa? Te, które Jezus wypowiadał z mocą, które przemieniały świat i przemieniają go dzisiaj wszędzie tam, gdzie ludzie przyjmują to słowo i pragną nim żyć.

Maryjo, diecezja toruńska jest przy Tobie. Maryjo, diecezja toruńska pamięta. Maryjo, diecezja toruńska czuwa. □

Biskup Andrzej przekazuje chleb władzom samorządowym

Starostowie i organizatorzy dożynek

BOŻE, POBŁOGOSŁAW CHLEB NASZ POWSZEDNI

Diecezjalne uroczystości dożynkowe odbyły się 18 sierpnia w parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Golubiu. Proboszcz ks. kan. Andrzej Zblewski, diecezjalny duszpasterz rolników diecezji toruńskiej ks. kan. Zbigniew Gański, starosta powiatu gołubsko-dobrzyńskiego Wojciech Kwiatkowski, burmistrz miasta Golubia-Dobrzyń Roman Tasarz, wójt gminy Golub-Dobrzyń Marek Ryłowicz podjęli się roli współorganizatorów diecezjalno-powiatowego dziękczynienia za plony. Słowo powitania do rolników, kapłanów, przedstawicieli parlamentu i władz lokalnych skierował ks. kan. Andrzej Zblewski. „Dzisiaj nasz kościół jest obfity w chleb, który jest owocem waszej, drodzy rolnicy, ciężkiej pracy. Dziękujemy za to, że chcecie się z nami tym chlebem dzielić” – mówił, zapraszając do dziękczynienia.

Mszy św. dziękczynnej za tegoroczne plony i z prośbami o Boże łaski dla tych, którzy trudzą się na roli, przewodniczył bp Andrzej Suski. Koncelebrowali duszpasterze rolników oraz kapłani dekanatu gołubskiego. Starostami dożynek byli Grażyna i Grzegorz Ingramowie, którzy od 18 lat prowadzą 38-hektarowe gospodarstwo rolne

w miejscowości Pasieka, w gminie Golub-Dobrzyń. Są rodzicami 16-letniego Marcina, 15-letniej Moniki, 11-letniego Mariusza i 3-letniego Wojciecha. Kultuwują tradycje rodzinne. Aktywnie uczestniczą w życiu parafii. W środowisku lokalnym postrzegani są jako wzorowi gospodarze. Swoją pracą i postawą dają przykład budowania jedności środowiska lokalnego. Na ręce Księdza Biskupa przekazali chleb wypieczony z tegorocznych zbiorów. Po odmówieniu słów błogosławieństwa Biskup Andrzej przekazał bochen przedstawicielom władz samorządowych, którzy zapewnił o dobrym gospodarowaniu i sprawiedliwym dzieleniu chleba dla dobra wszystkich mieszkańców.

W homilii Biskup Andrzej mówił, że człowiek oprócz chleba codziennego potrzebuje pokoju, miłości, prawdy i sprawiedliwości ukazywanych nam przez Jezusa Chrystusa. Potrzebuje Boga, aby nie zatracić swojego człowieczeństwa. Podkreślał wartość chleba jako podstawy ludzkiej egzystencji, symbolu i znaku wyższych wartości. „Człowiek potrzebuje chleba i Boga; nie wolno zagrozić dostępu do Pana i zamieniać Go na współczesnych bożków, a tylko Chrystus wyzwala człowie-

ka ze zniewoleń” – głosił Ksiądz Biskup. Zwracając się do rolników, mówił, że ich praca wymaga trudu, poświęcenia i ryzyka, ale bez ofiary nie można dokonać wielkich rzeczy. „Chlebem trzeba się dzielić z innymi, szczególnie z tymi, którzy żyją

w niedostatku. A Bóg to czyni właśnie poprzez rolników” – dodał. Dalej przywołał słowa bł. Jana Pawła II, że godność człowieka, wartość jego pracy oraz jego przeznaczenie jest możliwe do zrozumienia tylko poprzez Chrystusa. Pamię-

Z Maryją dziękujemy Panu

Poświęcenie wieńców dożynkowych przez proboszcza ks. kan. Henryka Rycherta

ARCHIWUM PARAFII

tać należy, że Bóg staje po stronie pokrzywdzonych i głodnych. „Przy stole Chrystusowym każdy znajdzie swoje miejsce, sprawiedliwość i prawdziwy pokarm” – powiedział Biskup Andrzej.

Przedstawiciele dekanatów przynieśli do ołtarza dary dożynkowe, wśród których były m.in.: świeca, kwiaty, owoce, produkty ekologiczne, warzywa, miód, wypieki, przetwory owocowo-warzywne, wyroby regionalne, chleb. Przedstawiciele władz samorządowych miasta, gminy i powiatu golubsko-dobrzyńskiego ofiarowali naczynia liturgiczne.

Po Komunii św. diecezjalny duszpasterz rolników podziękował Księdzu Biskupowi za opiekę nad duszpasterstwem rolników, proboszczowi parafii św. Katarzyny w Golubiu i władzom samorządowym za współorganizację święta, rolnikom za pracę, kapłanom za opiekę duchową nad bracią rolniczą. Zapewnił wszystkich o pamięci w modlitwie podczas spotkań duszpasterstwa rolników i Bractwa św. Izydora. „Czas modlitewnych spotkań rolników i mieszkańców wsi jest dobrą sposobnością, aby zagłębić się w istotę powołania rolnika i jego zadań we współczesnym świecie” – dodał duszpasterz. Zaprosił również do uczestnictwa w ogólnopolskiej pielgrzymce rolników na Jasną Górę

oraz trwającej w diecezji nowennie dla rolników i mieszkańców wsi. Na koniec Eucharystii miało miejsce zawierzynie rolników Matce Bożej. Poświęcono także wieńce żniwne.

Po Mszy św. barwny korowód prowadzony przez orkiestrę dętą i poczty sztandarowe przemaszerował na rynek. Tam senator Michał Wojtczak podziękował rolnikom. Na scenie prezentowały się zespoły muzyczne i śpiewacze. Nie zabrakło grochówki oraz stoisk z żywnością i ludowymi produktami. Odbył się konkurs wieńców dożynkowych. Szczególną uwagę zwracano na wykorzystywanie kłosów zbóż, kwiatów, ziół, owoców i warzyw, pomysłowość twórców oraz zgodność z polską tradycją. Spośród 17 dzieł sztuki ludowej w kategorii wieńców powiatu golubsko-dobrzyńskiego pierwsze miejsce zajęła korona żniwna ze wsi Wrocki. Komisja konkursowa w kategorii wieńców diecezjalnych przyznała I miejsce parafii z Ostromecka. Warto dodać, że w ubiegłym roku również ta parafia zajęła I miejsce we wspomnianym konkursie. Wieńiec ten będzie reprezentował naszą diecezję podczas ogólnopolskiego dziękczynienia za plony na Jasnej Górze. Radosne spotkanie dożynkowe na golubskim rynku trwało do późnego wieczora.

Aleksandra Wojdyło

Bogu

Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny zgromadziła w parafii pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Grodzicznie wielu wiernych. Pielgrzymiz Linowca, Montowa i Ostaszewa oraz mieszkańcy parafii uczestniczyli w Mszy św., aby za pośrednictwem Matki Bożej podziękować Bogu za łaski, jakie spływają na naszą wspólnotę. Święto Matki Bożej Zielnej to szczególnie czas dla rolników, którzy składają Panu dziękczynienie za wszystko, co zrodziła ziemia. Wyrazem tej wdzięczności były przyniesione przez pielgrzymów wieńce dożynkowe. Bóg po stworzeniu ludzi pobłogosławił im i nakazał czynić sobie ziemię poddaną. Dzisiaj, niestety, zdarza się, że człowiek zapomina, że to Bóg daje wzrost. Dlatego w tym dniu podzię-

kowaliśmy Stwórcy za wszystko, co wydała ziemia, i prosiliśmy za wstawiennictwem Matki Bożej o dostatek chleba i obfite plony, a także zostały poświęcone wieńce dożynkowe, kłosa zbóż, kwiaty i zioła.

Po Mszy św. przy grocie Najświętszej Maryi Panny odbył się festyn. Gospodynie domowe i drużyny OSP przygotowały poczęstunek. Można było skosztować chleba ze smalcem, żurku, kielbasek, a także ciast domowego wypieku. To biesiadowanie umilały swoimi występami dzieci i młodzież ze szkół w Grodzicznie i Montowie oraz zespół muzyczny „Duo fantazja”. Atrakcją festynu były różne konkursy, m.in. „Wiedzy o życiu i osobie Jana Pawła II”, konkurs muzyczny „Jaka to melodia?”.

Anna Wielgoszyńska

Caritas Diecezji Toruńskiej

Pomagamy blisko Ciebie!

www.torun.caritas.pl

ROLA OGNISK WYCHOWAWCZYCH

Ogniska wychowawcze Caritas to miejsca, gdzie spotyka się każdego dnia wiele dzieci. Jedne odrabiają tam lekcje, inne bawią się, a inne po prostu odpoczywają. Wychowankowie uczęszczający do placówek to dzieci w wieku szkolnym, często pochodzące z rodzin, w których istnieją problemy wychowawcze, materialne, moralne. W naszej diecezji funkcjonuje 7 ognisk wychowawczych: w Toruniu (3), Brodnicy (1), Grudziądzu (2) i Działdowie (1).

Priorytetowe zadania ognisk wychowawczych to nauczanie dzieci i młodzieży właściwego zorganizowania czasu wolnego oraz zapewnienie im poczucia bezpieczeństwa, opieki, pomocy i rozrywki, jak też stworzenie grupy rówieśniczej w celu przeprowadzenia ćwiczeń pozwalających rozwijać umiejętności personalne, uczących zachowania się w określonych sytuacjach, dostarczających wiadomości o zagrożeniu płynącym ze stosowania środków uzależniających. Wszystkie te zadania mają na celu wesprzeć proces wychowawczy dziecka. Wychowanie jest sztuką, która od wychowawców wymaga ogromnego wyczucia, kreatywności, taktu i bardzo silnej osobowości.

Podstawowym problemem wychowanków ogniska wychowawczego jest brak więzi i umiejętności komunikowania się w ro-

dzinie, co często bywa powodem zachowań agresywnych.

Wypełnianie roli wychowawczej przez ogniska Caritas nie jest łatwe z wielu powodów. Po pierwsze dlatego, że mając do czynienia z dziećmi nieposiadającymi żadnych wzorców i reguł społecznych czy moralnych, nie wystarczy tylko dbać o to, by mówiły: „Przepraszam, dziękuję, proszę”, ale ważne jest, by głębiej zająć się problemem wychowania i wpajać podstawowe wartości, takie jak prawda i dobro. Każde dziecko, każdy młody człowiek ma w sobie jakiś potencjał, a zadaniem mądrego wychowawcy jest rozwinięcie go, kształtowanie, formowanie i pokazywanie światu. Rolą wychowawcy jest również wpojenie wychowankom pewnych zasad, aby ukształtować ich w duchu dobra i prawdy, co jest istotą wychowania. Wychowanie w placówkach Caritas jest oparte na tych wartościach, dlatego wychowawcy pracujący w ogniskach wychowawczych Caritas oprócz kwalifikacji pedagogicznych posiadają też odpowiednie predyspozycje, zaangażowanie i zamiłowanie do pracy z dziećmi szczególnie z rodzin trudnych.

Społeczność ognisk wychowawczych jest jakby drugą rodziną tych dzieci, w której mają szansę rozwijania swoich talentów, poszukiwania właściwych wzorców, a przede wszystkim prawidłowego rozwoju emocjonalnego i intelektualnego. □

Dziękujemy Ci, Matko

Zielona, zielona nasza grupa Zrozmodlona... – takie słowa można było usłyszeć w czasie tegorocznej pieszej pielgrzymki na Jasną Górę. Grupa zielona, ziemi chełmińskiej, na szlak pielgrzymkowy wyruszyła 2 sierpnia z Radzyna Chełmińskiego pod opieką przewodnika ks. Łukasza Meszyńskiego. Wspólną rodzinę tworzyli mieszkańcy Jabłonowa Pomorskiego, Radzyna Chełmińskiego, Kowalewa Pomorskiego, Wąbrzeźna, Unisławia, Chełmna, Chełmży oraz okolicznych miejscowości, a także przedstawiciele Poznania i Gdyni oraz pątnicy z Wielkiej Brytanii.

Do tronu Matki Bożej Częstochowskiej zmierzaliśmy 11 dni. Pielgrzymowanie to nie sprawdzian kondycji fizycznej, lecz przede wszystkim rekolekcje w drodze, na które wyruszyliśmy z różnymi, ważnymi intencjami. Każdy dzień obfitował w niespodzianki dla ducha i ciała. Na całej trasie nieustannie mogliśmy doświad-

Szczęśliwi pielgrzymi na Jasnej Górze

czać Bożej opieki przez otwarte serca gospodarzy przyjmujących pielgrzymów na posiłki i noclegi. Była także obfita strawa dla duszy i formacja serca przez postugę 6 kapłanów, diakona, 3 kleryków i 3 siostr pasterek. Codzienna Eucharystia, śpiew Godzinek, modlitwa różańcowa, Koronka do Miłosierdzia Bożego i Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy pozwoliły stworzyć wspólnotę, która umacniała nas w kroczeniu do tronu Najukochańszej Matki.

Modlitwa dodawała sił w znoszeniu wszelkich dolegliwości.

Czas spędzony na szlaku pielgrzymkowym był niepowtarzalną okazją do bycia dla drugiego. Kroczenie obok brata i siostry dawało możliwość zawarcia nowych znajomości, ale nie tylko. Było też miernikiem wrażliwości serc na potrzeby drugiego człowieka, wzajemnego wspierania się w trudach i dzielenia się radością. Szczęśliwe przybycie do Częstochowy to także zasługa braci porządkowych, służ-

by medycznej i licznej, rozśpiewanej i bardzo twórczej diakonii muzycznej „Green Fish”. W tym roku grupa zielona dostała zaszczytu przygotowania oprawy liturgicznej podczas Eucharystii na Wałach Jasnogórskich, kończącej pielgrzymowanie diecezji toruńskiej. Umocnieni spotkaniem z Matką Bożą ze wzruszeniem i radością w sercu powróciliśmy do domów, aby na Jej wzór nieść Chrystusa i Jego miłość wszystkim napotkanym ludziom.

S. Anna CSDP, s. Katarzyna CSDP

Pielgrzymujemy do Ciebie, Maryjo

W czasie wakacji wierni z parafii pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Grodzicznie pielgrzymowali do Częstochowy i Lichenia. Na 2-dniową pielgrzymkę do jasnogórskiego sanktuarium wyjechali przede wszystkim dorośli. Duchowym przewodnikiem był proboszcz ks. kan. Henryk Rychert. Pozwoliła ona pogłębić życie duchowe, a codzienne radości i życiowe troski powierzyć Maryi. Podczas pielgrzymowania nawiedziliśmy także sanktuarium Matki Bożej Gidelskiej. Kolejna pielgrzymka, tym razem dla młodzieży, odbyła się do Lichenia. Uczestniczyli w niej członkowie młodzieżowych wspólnot parafialnych: ministranci, lektorzy, dziewczęta z grupy liturgicznej oraz członkowie Parafialno-Gminnej Orkiestry Dętej z Grodziczna. Przewodnikiem duchowym był wikariusz ks. Przemysław Syrkowski. W bazylice Matki Bożej Bolesnej Królowej Polski był czas na modlitwę oraz wysłuchanie koncertu organowego. W programie znalazł się także rejs statkiem po jeziorze Gopło.

Anna Wielgoszyńska

Młodzież z opiekunami przed bazyliką w Licheniu